

De samenvoeging

In de afgelopen 15/20 jaar is er veel gebeurd en veranderd in Heerjansdam. Na het zware weer van de samenvoeging zijn we gelukkig in rustiger vaarwater gekomen. Op verzoek wil ik met plezier wat zaken uit de historie van die voorbije periode aan het papier toevertrouwen. Hopelijk kunt u het waarderen. Vervolgverhaaltjes zal ik steeds onder de noemer **BLIK OP HEERJANSDAM** schrijven.

WAAR HET ALLEMAAL MEE BEGON.

Het is inmiddels ruim vijftien jaar geleden dat de overheid besloot Heerjansdam samen te voegen met Zwijndrecht. De voornemens hiertoe worden uitvoerig beschreven in een bijna boekwerk onder de naam 'VOORDRACHT' van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland aan de Provinciale Staten, gedateerd januari 2001 onder no.4987. De talrijke vervolgstappen werden in 2003 afgesloten en wettelijk bekrachtigd. Er was geen weg terug. Het was slikken of stikken.

BOOSHEID.

Ongeloof, verbazing en woede waren de reacties toen bekend werd dat Heerjansdam zijn zelfstandigheid zou verliezen. Dit moest op een vergissing berusten zo werd met verbijstering gesteld. De Heerjansdammers protesteerden dan ook furieus. Een onderzoek onder de Heerjansdamse bewoners wees uit dat veruit de meeste bewoners tegen het samengaan met Zwijndrecht waren. Na ruim 650 jaar zelfstandig haar eigen boontjes te hebben gedopt, was het over en uit met de pret. Natuurlijk kwamen er garanties. Hier maakte onder meer een te vormen Dorpsraad, bestaande uit 7 personen, deel van uit. Alle rechten en plichten werden bindend en wettelijk verankerd in de 'Verordening Dorpsraad Heerjansdam'.

WAAROM?

Wat waren eigenlijk de redenen en motieven tot de samenvoeging van Heerjansdam met Zwijndrecht. In de al genoemde 'VOORDRACHT' van de Provinciale overheid lezen we in de gebruikelijke ambtelijke taal:

“

Volgens rijk- en provinciaal beleid zal Heerjansdam als onderdeel van de groene buffer tussen de agglomeraties Dordrecht en Rotterdam haar dorpse karakter moeten behouden. Zwijndrecht heeft uitdrukkelijk aangegeven zich te zullen inzetten om het karakter na samenvoeging met Zwijndrecht te handhaven. Voor verlies van het gemeenschapsgevoel van de bewoners hoeft, zeker niet nu Zwijndrecht nadrukkelijk heeft aangegeven veel aandacht te willen geven aan belangen van bewoners van Heerjansdam, niet te worden gevreesd.

”

Tegen de achtergrond van de onderwerpen en problemen waarmee Heerjansdam destijds werd en nog regelmatig wordt geconfronteerd, (de aanleg van de Hoge Snelheidslijn, de Betuweroute, de gevaren van Rangeerterrein Kijfhoek, verwachte verdubbeling van het containervervoer per spoor door de toen in aanbouw zijnde Maasvlakte 2, de mogelijke opslag van CO2 onder de grond van Barendrecht tot gedeeltelijk onder Heerjansdamse bodem doorlopend (zo werd beweerd), het intensieve scheepvaartverkeer in de Oude Maas met grote containerschepen vaak ook met gevaarlijke stoffen geladen op slechts enkele honderden meters van het dorp en de snelle ontwikkeling van het maatschappelijke verkeer), mag achteraf kijkend zeker de vraag gesteld worden of het Heerjansdamse gemeentebestuur met zijn zeer beperkte staf en organisatie de snelle ontwikkelingen zou hebben kunnen bijbenen.

Van een blijmoedige samensmelting van de partijen was weliswaar geen sprake, maar het credo werd, ondanks alles **“SAMEN VERDER”** in de geest van: Heerjansdam heeft het niet gewild en Zwijndrecht heeft er niet om gevraagd. Een bedrag van 4,1 miljoen gulden kwam er van de overheid in de pot en daarmee konden best ook wel wat scherpe kantjes afgevijld worden.

Er schoot de bewoners weinig anders over dan het verleden te koesteren en te idealiseren. Hoewel dit weinig troost biedt, vormt een terugblik uit het roemruchte verleden van de Dammers een hopelijk louterende bijdrage...

Joop van der Ent